

Sygn. akt OSD 45/14

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych
z dnia 17 listopada 2014 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Waldemar Lewandowski
Sędzia: r. pr. Elżbieta Wołosz
Sędzia sprawozdawca: r. pr. Maria Kohlberger-Wierzbowska

Protokolant: apl. radc. Paweł Wnuk

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Anity Woronieckiej

W sprawie ze skargi złożonej przez przeciwko radcy prawnemu po rozpoznaniu zażalenia na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 27 sierpnia 2014 r. odmawiające wszczęcia dochodzenia w sprawie

Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 27 sierpnia 2014 roku, sygn. akt RD w sprawie odmowy wszczęcia dochodzenia.
- II. kosztami postępowania w kwocie 542,70 zł (*pięćset czterdzieści dwa złote siedemdziesiąt groszy*), obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych

Uzasadnienie

Do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w dniu 12.09.2014r wpłynęło zażalenie [redacted] (opatrzone datą 10 września 2014r) na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [redacted] z dnia 27 sierpnia 2014r sygn.akt RD [redacted] o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi z dnia 16 kwietnia 2014 dot. nienależytego wykonywania obowiązków przez radcę prawnego [redacted]. Z zażalenia wynika, że skarżący kwestionuje zasadność odmowy wszczęcia dochodzenia, bowiem w jego przekonaniu, okoliczności faktyczne ustalone przez Rzecznika Dyscyplinarnego w postępowaniu wyjaśniającym świadczą o nienależym wykonywaniu obowiązków radcy prawnego oraz o naruszeniu przez radcę prawnego postanowień Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zażalenie zostało wniesione w terminie.

Rozpoznając zażalenie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 16 kwietnia 2014r [redacted] skierował do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted] skargę na czynności radcy prawnego [redacted]. Wskazał na nienależyte wykonywanie obowiązków przez radcę prawnego [redacted], polegające na tym, że po wypowiedzeniu jej pełnomocnictwa do reprezentowania skarżącego w sprawie egzekucyjnej sygn.akt KM [redacted] i już po uprzednim poinformowaniu Komornika Sądowego o fakcie wypowiedzenia jej pełnomocnictwa przez wierzyciela, pismem z dnia 15 czerwca 2012r zwróciła się do komornika o przesłanie rozliczenia sprawy egzekucyjnej z uwzględnieniem opłaconej zaliczki na czynności komornicze, w celu przedłożenia tego rozliczenia w toczącym się przed [redacted] postępowaniu likwidacyjnym, przy czym pismo to zatytułowała jako „pismo pełnomocnika wierzyciela” oraz podpisała się „za wierzyciela”. Pismo to zostało dołączone do skargi wraz z korespondencją Komornika Sądowego w tej sprawie, w tym kserokopią przesłanej przez Komornika na adres [redacted] karty rozliczeniowej (k.14-18).

Do skargi załączono nadto umowę o współpracy z [redacted] (k.3-5), pełnomocnictwo z dnia 16.04.2010r udzielone r.pr. [redacted] (k.6), wypowiedzenie przez skarżącego tego pełnomocnictwa z dnia 19.03.2012r i ze skutkiem od tej daty (k.7), oraz 2 dokonane przez skarżącego zawiadomienia o wypowiedzeniu pełnomocnictwa, skierowane do Komornika Sądowego i do [redacted] (poprzednio: [redacted] - k.8 i 11.. Skarżący dołączył również kserokopię pisma radcy prawnego [redacted] z dnia 7 marca 2012r, w którym zawiadamia ona Komornika Sądowego o tym, że wierzyciel wypowiedział jej pełnomocnictwo do reprezentowania go w postępowaniu egzekucyjnym.(k.14).

Po otrzymaniu zawiadomienia skarżącego o popełnieniu przez radcę prawnego [redacted] tak opisanego przewinienia dyscyplinarnego, Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [redacted] wezwał skarżącego do ustnego uzupełnienia zawiadomienia i na tę okoliczność skarżący- przy uczestnictwie jego obecnego pełnomocnika - został przesłuchany w dniu 30 lipca 2014r. Podczas przesłuchania skarżący powoływał okoliczności innego czynu radcy Prawnego [redacted] który był już uprzednio oceniany w innym, toczącym się wobec niej postępowaniu dyscyplinarnym, za popełnienie którego została ona uznana winną i ukarana W zakresie obecnie złożonej skargi

Yewon

oświadczył, że zawiadamia jedynie o tym, że dowiedział się o uchybieniu objętym skargą oraz że żadnej szkody wynikłej z tego uchybienia nie poniósł (k. 25-28).

Radca prawny [REDAKTED] przesłuchana przez Rzecznika Dyscyplinarnego w postępowaniu wyjaśniającym w dniu 25 sierpnia 2014r wskazała na okoliczności sporządzenia przez nią pisma z dnia 15 czerwca 2014r tj. na to, że konieczność uzyskania żądanej informacji wynikała z prowadzonego przez [REDAKTED] postępowania likwidacyjnego. Na okoliczność tę przedłożyła pismo [REDAKTED] z dnia 11 czerwca 2012 potwierdzające fakt prowadzenia postępowania likwidacyjnego z obowiązkowego ubezpieczenia OC radców prawnych w sprawie z wniosku [REDAKTED] i wezwanie jej do przedłożenia rozliczenia kosztów postępowania egzekucyjnego, w tym zaliczki wypłaconej komornikowi na wydatki gotówkowe. (k.39-43). Zeznała również, że pismo do komornika o przestanie tych informacji pisała na szablonie wykorzystywanym przez nią wcześniej w sprawie egzekucyjnej Pana [REDAKTED] i stąd wynikała mechaniczna pomyłka w jego tytule („pismo pełnomocnika wierzyciela” i treści przy podpisie („za wierzyciela”. Wskazała też na wyraźne wskazanie w piśmie, że żądana informacja jest potrzebna w postępowaniu likwidacyjnym przed [REDAKTED] oraz na to, że komornik został wcześniej powiadomiony przez nią o wypowiedzeniu jej pełnomocnictwa (k.39-40).

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny sprawy, Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTED] postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2014r sygn.akt RD [REDAKTED] odmówił wszczęcia dochodzenia. Wywiódł, iż jakkolwiek radca prawny, z uwagi na profesjonalny charakter działalności zobowiązany jest do dochowania staranności w sporządzanych przez niego pismach, to omyłka wynikająca z posłużenia się szablonem uprzednio stosowanym w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela [REDAKTED] w kontekście całej treści pisma sporządzonego przez radcę prawnego [REDAKTED] nie spowodowała szkody ani żadnych innych ujemnych konsekwencji dla skarżącego. Zdaniem Rzecznika Dyscyplinarnego, bez względu na omyłkę zaistniałą w objętym skargą piśmie z dnia 12 czerwca 2014r, skierowanie tego pisma miało na celu wykonanie żądań ubezpieczyciela w postępowaniu likwidacyjnym wszczętym z wniosku Pana [REDAKTED] zatem leżało w jego interesie.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTED] po przeprowadzeniu na posiedzeniu w dniu 17 listopada 2014r postępowania dowodowego oraz dopuszczeniu dowodów znajdujących się na kartach 1,9,13,14, 16,18, 25-28, 39-40, 42-43, 44-46, 49-50 i 58, zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Wskazać należy, że dla przyjęcia odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego z normy blankietowej, jaka jest art.64 ust.1 ustawy o radcach prawnych, konieczne jest wykazanie naruszenia normy konkretyzującej, zawartej w innych przepisach prawa, w tym m.in. Kodeksie Etyki Radcy Prawnego, z której wywodzić by się mogło zarzut niestaranego działania. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało, aby radcy prawnemu [REDAKTED] można byłoby przypisać zarzut takiego rodzaju niestaranego działania, które skutkowałoby odpowiedzialnością dyscyplinarną. Odpowiedzialność ta mogłaby powstać w przypadku takich zaniedbań czy błędów, które powodują, iż gdyby nie nastąpiły, nie doprowadziłyby do negatywnych skutków. Żaden taki negatywny skutek w odniesieniu do skarżącego nie powstał. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP uznał za słuszną ocenę dokonaną przez Rzecznika Dyscyplinarnego, skutkującą odmową wszczęcia dochodzenia w sprawie. Błędy polegającego na napisaniu przez radcę prawnego pisma do komornika sporządzonym omyłkowo na szablonie który poprzez umieszczenie w nim oznaczenia „pismo pełnomocnika wierzyciela” i „za wierzyciela” nie był już aktualny, nie można uznać za błąd skutkujący odpowiedzialnością dyscyplinarną w sytuacji, gdy samo pismo wystosowane było w realizacji

obowiązku wynikającego z postępowania likwidacyjnego [REDACTED] wynikającego z § 22 ust.4 ogólnych warunków ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawodowej, i w sytuacji, gdy nie wywołało ono żadnych ujemnych skutków dla skarżącego, a zamiarem radcy prawnego nie było wprowadzenie komornika w błąd co do legitymacji występowania za wierzyciela, skoro wcześniej, zostały złożone zawiadomienia o tym, że pełnomocnictwo zostało wypowiedziane. Cel uzyskania informacji również nie pozostawiał wątpliwości i wyraźnie został ujęty w treści pisma radcy prawnego. Jakkolwiek słuszny jest zarzut zażalenia, iż brak wystąpienia szkody, na który m.in. Rzecznik Dyscyplinarny się powołuje nie ma co do zasady wpływu na ocenę czy doszło do naruszenia przez prawnego zasad etyki, to nie zmienia to faktu, iż w świetle okoliczności sprawy szczegółowo opisanych w postanowieniu o odmowie wszczęcia dochodzenia i zbadanych przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny brak byłoby podstaw do przyjęcia, iż uchybienie tego rodzaju, co opisane w skardze skutkowałoby odpowiedzialnością dyscyplinarną.

Z tych też względów wydano postanowienie o utrzymaniu w mocy postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego.

Na nin. postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ~~sk~~rodek odwoławczy nie przysługuje. .

